

تأثیر مشاوره‌گروهی بر بحران وجودی نوجوانان شهر شیراز

دکتر سید احمد احمدی

عضو هیأت علمی دانشگاه

معصومه دستغیب

کارشناس ارشد روانشناسی عمومی

چکیده

این پژوهش به بررسی تأثیر مشاوره‌گروهی بر بحران وجودی نوجوانان شهر شیراز در سال تحصیلی ۷۸-۷۹ می‌پردازد. بدین منظور از طرح تحقیق تجربی دو گروهی شامل گروه آزمایش (یک گروه دختران و یک گروه پسران) و گروه کنترل (یک گروه دختران و یک گروه پسران) استفاده شده است. نمونه‌گیری به صورت تصادفی خوشای صورت گرفت. از بین ۴ ناحیه آموزش و پرورش شهر شیراز یک ناحیه انتخاب و از مدارس این ناحیه ۲ دبیرستان پسرانه و ۲ دبیرستان دخترانه انتخاب و داشت آموزان کلاسهای اول این مدارس در معرض پیش‌آزمون بحران وجودی قرار گرفتند (۲۰۰ نفر). انتخاب آزمودنیهای گروه آزمایش و کنترل بر اساس کسب بالاترین نمره آزمون بحران وجودی بود. ۵۰ نفر که بالاترین نمره را در آزمون بحران وجودی کسب کرده بودند انتخاب شدند. از این تعداد ۲۰ نفر (۱۰ پسر و ۱۰ دختر) برای دو گروه آزمایش و ۲۰ نفر (۱۰ نفر پسر و ۱۰ نفر دختر) برای دو گروه کنترل به صورت تصادفی ساده برگزیده شدند. برنامه مشاوره گروهی طی ۱۰ جلسه در دو گروه آزمایش اجرا شد. محتوای مطالب براساس مشاوره گروهی با ساختار و تلفیقی از روش‌های درمانی شناختی و نظریات وجودی با توجه به دیدگاههای ارزشی نوجوانان بود. پس از اتمام جلسات هر چهار گروه در معرض پس

آزمون بحران وجودی قرار گرفتند. نتایج تحلیل مانوا نشان داد که پس از کنترل سایر متغیرها میانگین نمرات بحران وجودی در گروه آزمایش بطور معنی داری کمتر از گروه (۰/۰۰۱). $p < ۰/۰۰۱$. اثر مشاوره گروهی بر کاهش بحران وجودی داشت آموزان دختر و پسر تفاوت معنا داری نشان نداد (۵/۶).

مقدمه

انسان موجودی رشد یابنده مسئول، پویا، مختار و دارای بعد معنوی و ارزشی است. آنچه انسان عصر ما را از درون تپی می‌کند جبر محیطی، مسئولیتهای اجباری، زندگی یکنواخت و تکراری، بارور نشدن بعد معنوی و ارزشی شخصیت اوست. یک شکست یا رنج کافی است تا تحمل افراد را تمام کند و احساس بی‌صرفی و بی‌بهودگی کنند. از دیدگاه پدیدار شناسان وقتی دنیای درونی فرد دچار سرگردانی و بی‌معنایی شود و احساس بی‌ارزشی بر او غلبه کند، افسردگی و یأس وجود او را فرا می‌گیرد و مانند خورهای از درون او را می‌خورد و نابود می‌کند (احمدی، ۱۳۷۳). امروزه ارزشها مترزل شده است و با تمام امکاناتی که انسانها برای زندگی در اختیار دارند، معنایی را که برای آن زندگی می‌کنند نمی‌یابند. در حقیقت جامعه به بسیاری از نیازهای انسان پاسخ می‌دهد اما به معناجویی که نیاز اصلی آدمی است پاسخی داده نمی‌شود.

فرانکل^۱ (۱۳۷۱) اظهار می‌کند که امروزه انسانها دچار از خود بیگانگی شده‌اند. در نتیجه روانپردازان بیش از هر زمان با مراجعتی رو به رو هستند که از احساس پوچی و بی‌بهودگی و خلاء وجودی شکایت دارند (شولتس، ۱۳۷۵). روز به روز بر تعداد کسانی که از فقدان معنا در زندگی خود شکایت دارند افزوده می‌شود. این افراد از بحران یا خلاء وجودی رنج می‌برند یعنی احسان می‌کنند که در زندگی آنها حفره یا نقطه خالی وجود دارد. این انسانها ارزش‌های مثبت خود را نمی‌بینند و می‌گویند زندگی معقول نیست، با هیچ چیز جور در نمی‌آید. همه چیز ابلهانه است و اصلاً برای چه آدمی کاری

1. Frankl

2. Shultz

انجام دهد (برونر^۱، ۱۳۷۳). شواهد فراوانی وجود دارد که احساس بی معنایی محدود به کشورهای سرمایه‌داری نیست. بلکه در جوامع کمونیستی و جهان سوم نیز وجود دارد.

فرانکل بدنبال مطالعه افراد روان رنجور دریافت که خلاء وجودی پدیده‌ای رایج است و نیست انگاری یعنی اعتقاد به این‌که هیچ چیز ارزش واقعی ندارد در عصر ما رواج زیادی یافته است. از این‌رو حتی آنهایی که سالم‌مند و شغل و درآمد خوبی دارند ممکن است احساس کنند زندگی برایشان بی معنا شده است. در حقیقت می‌توان گفت که ارزشها واقعی‌اند و واقعاً وجود دارند. ما در خلاء وجودی فرو می‌رویم نه به این دلیل که ارزشها وجود عینی ندارند بلکه به این دلیل که حضور پایدار آنها را نمی‌توانیم بیشنیم (به نقل از برونر ۱۳۷۳).

دیانا یانگ با تحقیقات خود نشان داد که جوانان بیش از نسل‌های سالخورده از خلاء وجودی رنج می‌برند. زیرا در نسل جوان بیش از دیگران زوال و بیهودگی سنتها ظاهر می‌شود (به نقل از فرانکل ۱۳۷۱). در این رابطه می^۲ (۱۹۹۱) و خلیلی (۱۳۷۷) معتقدند که با رشد عقلانی نوجوان توجه او به ارزشها و اعتقادات بیشتر می‌شود و این رشد فکری به نوجوان اجازه می‌دهد به مفاهیمی چون حقیقت، زیبایی، مرگ، فلسفه و معنای زندگی بیشتر فکر کند. او دلوم^۳ (به نقل از احمدی ۱۳۷۷) بیان می‌کند که بسیاری از نوجوانان داشتن نوعی فلسفه زندگی را برای خود ضروری می‌یابند و حتی وقتی برای اولین بار به دنیای اطراف خود می‌نگرند و سعی می‌کنند تا شخصیت خود را ارزیابی نمایند، احساس می‌کنند که درباره جهان و معناداری وجود انسان و حتی خودشان نیازمند پاسخ هستند. بنابراین می‌توان متوجه شد که نوجوانان و جوانان بیشتر در معرض خلاء و بحران وجودی قرار دارند.

فرانکل (۱۳۷۱) پیامدهای نداشتن معنا را با تعبیر مثلث روان رنجورانه افسردگی، اعتیاد و پرخاشگری گسترده یاد کرده است. افسردگی یکی از نابسامانی‌های روانی عمدۀ

و شناخته شده، در دهه اخیر از جهت رنج و آزاری که مبتلایان به آن تحمل می‌کنند و عواقب آن به خصوص خودکشی مورد توجه بیشتری قرار گرفته است. در یکی از دانشگاههای امریکا ۶۰ دانشجو بعد از اقدام به خودکشی مورد توجه قرار گرفتند. ۸۵ درصد آنان دلیل خودکشی خویش را بی معنا بودن زندگی ذکر کرده‌اند. با این وجود ۹۳ درصد از دانشجویانی که از بی معنایی ظاهری رنج می‌بردند در مسائل اجتماعی بطور فعال حضور داشتند، در تحصیلات دانشگاهی موفق و در زندگی خانوادگی نیز از شرایط خوبی برخوردار بودند (فرانکل، ۱۳۷۱).

شین و فچمن نشان دادند که دانشجویانی که شش ماه مکرر ماری جوانا مصرف کرده بودند به میزان نمره‌ای کمتر از دیگران در آزمونهای هدف در زندگی کسب کرده‌اند (به نقل از فرانکل، ۱۳۷۱). در یک بررسی نشان داده شده است که از هر ۲۰ نفر الکلی ۱۸ نفر به خود به عنوان عنصری بی معنا و بی هدف نگریسته‌اند (دانشگاه بین‌المللی ایالات متحده، ۱۹۷۰ به نقل از فرانکل، ۱۳۷۱). در بررسی اثر فقدان معنا و هدف بر رفتارهای منحرف اجتماعی و مشکلات روان‌شناختی دانشجویان، نم و همکاران^۱ (۱۹۹۴) در یافتن که ارتباط معناداری بین فقدان معنا در زندگی و انحراف اجتماعی وجود دارد.

برای برخورد با افرادی که دچار بحران وجودی هستند و از نداشتن معنا و هدف در زندگی رنج می‌برند، فرانکل (۱۹۵۹) روش معنا درمانی را پیشنهاد می‌کند. ریکر (۱۹۹۴) و هنری^۲ (۱۹۸۹) نیز معنادرمانی را مؤثر می‌دانند. روزنهان و سلیگمن^۳ (۱۹۸۹) و هوبارد و همکاران^۴ (۱۹۹۵) نیز معتقدند که فرانکل برای غلبه بر درماندگی ناشی از بی معنا بودن زندگی راهی یافته است. گیلز و جسور^۵ (۱۹۷۰)، کوری^۶ (۱۹۹۶)، شارف^۷ (۱۹۹۶)، ویلیامز و سامر^۸ (۱۹۹۴)، دورزن اسمیت^۹

1. Nam, et. al

2. Henry

3. Rosenhan & Seligman

4. Hobbard, et. al.

5. Gillis & Jessor

6. Cory

7. Sharf

8. Williams & Somer

9. Deurzen-Smith

(۱۹۹۰) و می و یالم^۱ (۱۹۸۹) درمانهای گروهی را در کاهش خلاء وجودی مؤثر دانسته‌اند. احمدی (۱۳۷۳) با توجه به این‌که بسیاری از این افراد برداشت درستی از خویشتن ندارند پیشنهاد می‌کند ۱- ایجاد شرایط مناسب درمان و تأکید بر جنبه‌های شخصیت آنان کارساز است. ۲- تغییر برداشت‌ها و پذیرش واقعیت‌ها را می‌توان به فرد آموزش داد تا با واقعیت‌های شخصی و بیرونی آنگونه که هست برخورد کند. ۳- آموزش شیوه‌های حل مسئله به ارزیابی و شناخت مشکلات و انتخاب راه مناسب به فرد کمک می‌کند. ثنائی (۱۳۷۴) پیشنهاد می‌کند در جوامعی که ارزش‌های سنتی در آنها متزلزل شده و ارزش‌های متنوع و گوناگونی به فرد عرضه می‌شود، انسان دچار سرشکستگی ارزشی می‌شود و به هر دری می‌زند تا شاید بتواند نظام ارزشی خود را تثبیت و فلسفه زندگی خود را پیدا کند. مشاوره گروهی کم و بیش پاسخی به این نیاز اساسی است. از طرفی با توجه به جماعتیت زیاد نوجوان و جوانان در کشور ایران و تعداد کم مشاوران به نظر می‌رسد یکی از راههای مناسب درمانی برای حل مشکلات نوجوانان، مشاوره گروهی باشد. از طریق مشاوره گروهی می‌توان به نوجوان کمک کرد تا از خویشتن و از دنیای اطراف خود برداشت صحیحی داشته باشند (نوایی نژاد ۱۳۷۴، جورج و کریستیانی ۱۳۷۷، شفیع آبادی ۱۳۷۳). این تحقیق از یک سو به بررسی و ارزیابی بحران و خلاء وجودی نوجوانان می‌پردازد و از سوی دیگر میزان اثربخشی مشاوره گروهی بر بحران وجودی را مورد بررسی قرار می‌دهد. در نتیجه یافته‌های تحقیق هم از نظر بنیادی و هم از نظر کاربردی اهمیت دارد. این پژوهش گامی است در جهت حل یکی از مشکلات مهم نوجوانان و جوانان که در این عصر با آن دست به گریبان هستند.

روش تحقیق

روش این تحقیق تجربی است و در آن از یک طرح دو گروهی استفاده شده است. گروه آزمایش (شامل یک گروه دختران و یک گروه پسران) از دانش‌آموزان

1. May & Yalom

دیبرستانهای شهر شیراز بودند که بحران وجودی داشتند و در معرض مشاوره گروهی قرار گرفتند. گروه کنترل (شامل یک گروه دختران و یک گروه پسران) از دانش آموزانی که بحران وجودی داشتند و مشاوره گروهی برای آنان انجام نشد.

نمای طرح تحقیق

پس آزمون	مشاوره گروهی	پیش آزمون	گروه
+	+	+	گروه آزمایش دختران
+	-	+	گروه کنترل دختران
+	+	+	گروه آزمایش پسران
+	-	+	گروه کنترل پسران

نمونه تحقیق

جامع تحقیق کلیه دانش آموزان سال اول دیبرستانهای شهر شیراز در سال تحصیلی ۱۳۷۸-۷۹ نمونه گیری به صورت تصادفی خوشای انجام گرفت. ابتدا از چهار ناحیه آموزش و پرورش شهر شیراز یک ناحیه به صورت تصادفی انتخاب و سپس از بین دیبرستانهای این ناحیه، دو دیبرستان دخترانه و دو دیبرستان پسرانه بطور تصادفی انتخاب گردید. کلیه دانش آموزان کلاسهای اول این دیبرستانها که تعداد آنها ۲۰۰ نفر بود در معرض آزمون بحران وجودی قرار گرفتند.

انتخاب آزمودنی های گروه آزمایش و کنترل بر اساس کسب بالاترین نمره در آزمون بحران وجودی بود. ۵۰ نفر که بالاترین نمره را در آزمون بحران وجودی کسب کرده بودند انتخاب شدند و از این تعداد ۲۰ نفر (۱۰ نفر پسر و ۱۰ نفر دختر) برای دو گروه آزمایش و ۲۰ نفر (۱۰ نفر پسر و ۱۰ نفر دختر) برای دو گروه کنترل به صورت تصادفی ساده برگزیده شدند.

تعداد افراد گروههای آزمایش و کنترل

گروهها	دختران	پسران
آزمایش	۱۰	۱۰
کنترل	۱۰	۱۰

فرضیه‌های تحقیق

- بین نمرات پس آزمون بحران وجودی دانش آموزان دبیرستانی گروههای آزمایش و گواه پس از اعمال متغیر مستقل و کنترل سایر متغیرها تفاوت معناداری وجود دارد.
- بین نمرات پس آزمون بحران وجودی دانش آموزان دختر و پسر دبیرستانی تفاوت معناداری وجود دارد.

ابزار تحقیق

در این بررسی ابزار تحقیق عبارت بود از ۱- آزمون بحران وجودی و ۲- پرسشنامه دموگرافیک. آزمون بحران وجودی شامل ۱۴ سؤال و هر سؤال چهار گزینه داشت و بعد مختلف بحران وجودی را ارزیابی و برای سنجش بحران وجودی در دو مرحله پیش آزمون و پس آزمون از آن استفاده شد.

با توجه به این که بحران وجودی دارای ابعاد مختلفی است. ابتدا از منابع مختلف این ابعاد جمع آوری و به صورت چهارده مقوله زیر دسته بندی شد. ۱- نداشتن هدف در زندگی ۲- نپذیرفتن مسئولیت ۳- بی علاقه‌گی به زندگی ۴- بی توجهی به خانواده ۵- بی علاقه‌گی به مردم ۶- توجه نکردن به وضع ظاهر ۷- بی ایمانی ۸- احساس بی ارزشی ۹- اعتقاد به جبر در زندگی ۱۰- گذشته‌نگری ۱۱- دلهره نسبت به آینده ۱۲- احساس تنهایی ۱۳- نپذیرفتن شکست ۱۴- نداشتن قدرت تحمل. برای ارزیابی این مقولات سؤالهایی که از لحاظ شدت وجود هر مقوله درجه بندی

شده بود طرح گردید. سؤالهایی که نمره صفر می‌گرفت نشانه نبودن علامت بحران وجودی، نمره ۳ نشانه خلاء وجودی و نمرات ۱ و ۲ تا اندازه‌ای احساس خلاء) را وجودی را نشان می‌داد. نتیجه این آزمون، با آزمون بک همبستگی (۷/۰، نشان داد (احمدی، ۱۳۷۳). سؤالهای پرسشنامه طبق نظر استاد راهنمای و مشاور و متخصصین مربوط از اعتبار صوری و محتوای برخوردار بود.

نمره هر فرد در آزمون شامل جمع نمرات بدست آمده در مقولات چهارده گانه بود. نقطه برش آزمون ۱۹ محاسبه گردید. بنابراین کسانی که در این آزمون نمره ۱۹ و بالاتر بیاورند دچار بحران وجودی هستند. ضریب پایایی باروشن دو نیمه کردن سؤالها برابر با ۰/۸۹، گردید ($N = ۴۰$).

پرسشنامه دموگرافیک شامل اطلاعاتی از قبیل تحصیلات والدین، معدل دوره راهنمایی، ترتیب تولد، تعداد خواهر و برادر، شغل پدر و درآمد خانواده (وضعیت اقتصادی) بود.

برای تجزیه و تحلیل یافته‌های تحقیق از روش تحلیل مانوا و نرم‌افزار SPSS استفاده شد.

متغیر مستقل مشاوره گروهی با ساختار با استفاده از رویکرد وجودی و ترکیب و تلفیق نمودن روش‌های درمانی شناختی با توجه به دیدگاه‌های ارزشی نوجوانان در ده جلسه تنظیم شد. شمول محتوای آن مورد تأیید استاد راهنمای و مشاور و متخصصین مربوط قرار گرفت. در هر جلسه ابتدا هدف از تشکیل جلسه، سپس موضوع مورد بحث مطرح می‌شد و با بحث و تبادل نظر، اعضای گروه به بررسی مطالب می‌پرداختند. در پایان جلسه مطالب جمع‌بندی و توافق گروهی بدست می‌آمد و تکلیف برای جلسه بعد داده می‌شد. برای ارزیابی تجربه خود در خلال هر جلسه کارت‌های 5×3 در بین اعضاء توزیع و از آنها خواسته می‌شد که نظرات، پیشنهادات و واکنشهای خود را درباره آن جلسه روی کارت بنویسن. همچنین برای ایجاد آمادگی اعضاء و توجه به مقررات گروهی مطالبی به صورت کتبی در اولین جلسه در اختیار اعضاء قرار گرفت. محتوای جلسات گروهی به شرح زیر بود.

جلسه اول. بررسی معنا و مفهوم بحران و خلاء وجودی و شناخت عوامل مؤثر در ایجاد آن.

جلسه دوم. خودشناسی با توجه به نیازها، انگیزه‌ها و تواناییها و تفاوت‌های فردی.

جلسه سوم. باور و پذیرش خویشتن، شناخت ویژگیهای خویشتن و نقش خویشتن پذیری در سلامت روان.

جلسه چهارم. شناخت هدفها در زندگی و بررسی اهداف کوتاه‌مدت و بلندمدت، بررسی راههای رسیدن به اهداف.

جلسه پنجم. تصمیم‌گیری در زمینه ادامه تحصیل، رشته تحصیلی و هدایت شغلی و راههای افزایش مهارت تصمیم‌گیری.

جلسه ششم. مسئولیت‌پذیری و نقش آن در بدست آوردن موفقیت و ویژگیهای افراد مسئولیت‌پذیر.

جلسه هفتم. بررسی نظام ارزشها در دوره نوجوانی و بررسی تأثیر ارزش‌های معنوی بر زندگی.

جلسه هشتم. فشار روانی و تأثیر آن بر جسم و روان، شناخت عوامل ایجاد‌کننده فشار روانی و راههای مقابله با فشارهای روانی.

جلسه نهم. توجه به ظاهر و آراستگی خویش.

جلسه دهم. لزوم داشتن روابط سالم به دوستان، همسالان و اعضای خانواده به عنوان یک نیاز اجتماعی و تأثیر آن بر موفقیت‌ها و معنادار شدن زندگی.

نتایج تحقیق

فرضیه اول تحقیق. بین نمرات پس آزمون بحران وجودی دانش‌آموزان دیبرستانی گروههای آزمایش و گواه پس از کنترل سایر متغیرها تفاوت معناداری وجود دارد. جداول ۱ و ۲ نتایج مربوط به این فرضیه را نشان می‌دهد. نمودار ۱ نیز این تفاوت را به نمایش مگذارد.

جدول ۱- نتایج تحلیل مانوای تأثیر مشاوره گروهی بر نمرات کل پس‌آزمون بحران وجودی پس از کنترل سایر متغیرها

متغیرهای تحقیق	مجموع مجذورات آزادی	درجه	میانگین مجذورات آزادی	F	P	تجوان آزمون	مجذورات
پیش آزمون	۱۸۴/۷۰۹	۱	۱۸۴/۷۰۹	۹/۵۰۷	۰/۰۰۴	۰/۲۴۱	۰/۸۴۷
وضعیت اقتصادی	۹/۵۲۸	۱	۹/۵۲۸	۰/۴۹۰	۰/۴۸۹	۰/۰۱۶	۰/۱۰۴
معدل دوره راهنمایی	۱/۱۸۰	۱	۱/۱۸۰	۰/۰۷۱	۰/۰۰۲	۰/۰۵۷	۰/۰۵۷
تحصیلات والدین	۱۴/۶۶۹	۱	۱۴/۶۶۹	۰/۷۵۵	۰/۳۹۲	۰/۰۲۵	۰/۱۲۴
تفاوت دوگروه	۱۰/۱۲۱	۱	۱۰/۱۲۱	۵۲/۰۹۴	۰/۰۰۱	۰/۶۳۵	۱/۰۰۰
جنسيت	۶/۶۲۹	۱	۶/۶۲۹	۰/۳۴۱	۰/۵۶۴	۰/۰۱۱	۰/۰۸۷
تعامل گروهها	۱۵/۶۰۴	۱	۱۵/۶۰۴	۰/۸۰۳	۰/۳۷۷	۰/۰۲۶	۰/۱۴۰

چنانچه در جدول ۱ مشاهده می‌شود تفاوت بین دو گروه آزمایش و گواه در) لذا پس آزمون پس از کنترل سایر متغیرها معنادار است. ($P = ۵۲/۰۹$, $F = ۱۰/۰۱$) < 0.05 . فرضیه یک تأیید می‌شود.

میانگین برآورده شده نمرات بحران وجودی در دو گروه آزمایش و گواه پس از کنترل سایر متغیرها در جدول ۲ و نمودار ۱ ارائه شده است.

جدول ۲- میانگین نمرات بحران وجودی پس از کنترل سایر متغیرها

گروه	آزمایش	گروه
۲۰/۸۱	۹/۷۸	میانگین

نمودار ۱ این تأثیر را به نمایش می‌گذارد.

نمودار ۱ - میانگین مشاهده شده پس آزمون بحران وجودی در گروه آزمایش و گواه پس از کنترل سایر متغیرها

همانطوریکه در جدول ۲ و نمودار ۱ ملاحظه می شود میانگین نمرات گروه آزمایش در پس آزمون بحران وجودی کمتر از نمرات در گروه گواه است یعنی نمرات بحران وجودی گروه آزمایش بطور معناداری کمتر از نمرات بحران وجودی گروه گواه بوده، پس مشاوره گروهی تأثیر معناداری بر کاهش نمرات بحران وجودی نوجوانان داشته است.

فرضیه دوم، بین نمرات پس آزمون بحران وجودی دانش آموزان دختر و پسر دبیرستانی تفاوت معناداری وجود دارد. همانطور که در جدول ۱ در قسمت جنسیت مشاهده می شود تفاوت بین دو گروه دختران و پسران دانش آموز پس از کنترل سایر متغیرها از لحاظ پس آزمون بحران وجودی معنادار نبود ($P = 0.56$) فرضیه دوم تأیید نمی گردد.

بحث و نتیجه‌گیری

F با توجه به یافته‌های تحقیق می‌توان چنین نتیجه‌گیری کرد که مشاوره گروهی بر کاهش بحران وجودی دانش آموزان تأثیر داشته و آنرا کاهش داده است (۵۲، ۰۹، =۱۰۰ / < جدول ۱ و نمودار ۱). تأثیر مشاوره گروهی بر کاهش بحران وجودی این نکته را روشن می‌سازد که با آموزش صحیح و فراگیر مهارت‌های مختلف می‌توان بر این بحران غلبه نمود. در گروههای مشاوره این فرصت ایجاد شده که اعضاء از توانائی‌ها، استعدادها و علایق خود آگاهی پیدا کنند و شناخت کلی نسبت به خود حاصل نمایند و مهارت‌هایی را که برای مقابله با مشکلات و بحرانها نیاز دارند فراگیرند. در نتیجه احساس ارزشمندی و توانمندی کنند. در مؤثر واقع شدن مشاوره گروهی بر کاهش احساس خلاء و بی ارزشی دانش آموزان می‌توان به مجموعه عوامل زیر اشاره کرد.

- ۱- حضور فعال اعضاء.
- ۲- جوّ صمیمانه توأم با احترام بین اعضاء.
- ۳- فضایی آزاد برای بیان احساسات.
- ۴- پذیرش احساسات آنان و ارائه بازخوردهای مثبت بین اعضاء.
- ۵- اصلاح طرز فکرهای غلطی که منجر به احساس بی ارزشی اعضاء می‌شود در نتیجه تعامل با یکدیگر.
- ۶- استفاده از مشاوره گروهی با ساختار و در نتیجه حاکم بودن نظم و ترتیب در گروه.
- ۷- گیرایی و جذابیت خاص مطالب به علت ترکیب و تلفیق نمودن روشهای درمانی - شناختی و نیز تلفیق نظریات وجودی با توجه به دیدگاههای ارزشی نوجوانان. تکالیفی که به دانش آموزان ارائه شد در جهتی بود که دانش آموزان با انجام این تکالیف آنچه را در جلسات مشاوره گروهی فراگرفته بودند در عرصه زندگی واقعی بکار می‌گرفتند و به انتقال مطالب آموخته شده به موقعیت واقعی زندگی می‌پرداختند. در نتیجه مطالب یادگرفته شده در ذهن آنها ریشه می‌گرفت و به رفتار بیرونی کشانده

می‌شد.

گفتگو در گروه موجب شد که دانش آموزان با مسائلی روبرو شوند که تا به حال کسی به طور جدی در این مورد با آنها گفتگو نکرده بود با توجه به این که بیشتر خانواده‌ها درگیر رفع نیازمندیهای اقتصادی فرزندان هستند و دانش آموزان در مدارس باید به صورت فشرده و در زمان معین حجم زیادی از کتابها را فراگیرند، لذا فرست برای بحث و گفتگو پیرامون مسائل مهم زندگی را ندارند. مشاوره گروهی تجربه جدیدی برای دانش آموزان بود و باعث شد که آنان با امیدواری بیشتری وجود خود را در زندگی مؤثر بدانند و در طراحی زندگی هدفمند و بامعنای خود را قادر و توانا بینند.

اثر مشاوره گروهی بر کاهش بحران وجودی دختران و پسران تفاوت نداشت، ($F = 0 / 34, P < 0.05$) (جدول ۱). این نتیجه بیانگر این مطلب است که دختران و پسران از حضور در گروه استفاده می‌کنند و در کشف توانمندیهای خود کوشش می‌کنند تا بتوانند احساس ارزشمندی و توانمندی کنند. به نظر می‌رسد پسران از حضور در گروه بیشتر لذت می‌برند و یادگیری آنها در گروه بیش از دختران است و رقابت سالمتری بین آنها حکمران است. دختران نیز تلاش می‌کنند تا با ایجاد رقابت و افزایش انگیزه یادگیری در کسب مهارتها کوشایند.

پیشنهادها

با توجه به نتایج این تحقیق پیشنهاد می‌شود که:

- ۱- با توجه به این که میزان شیوع بحران وجودی در بین نوجوانان و جوانان مشخص نیست، توصیه می‌شود در زمینه شیوع‌شناسی بحران وجودی تحقیقی صورت پذیرد.
- ۲- یک گاه مؤثر برای جلوگیری از بحران وجودی، شناخت خویشتن و آگاهی از توانمندی خویش است. لذا توصیه می‌شود زمینه برای خودبایی دانش آموزان و خودشناسی آنها ایجاد شود.
- ۳- از روش مشاوره گروهی که در این تحقیق بکار رفته و با موفقیت تأیین بوده و مورد استقبال دانش آموزان قرار گرفته است پژوهشگران، روانشناسان، مشاوران

دیبرستانها و مراکز درمانی استفاده کنند.

۴- با توجه به این‌که نوجوانی دوره ارزیابی ارزشهاست و پرسش در زمینه معنای هستی و معنای وجود انسان برای نوجوان مطرح است و همه آنها نیازمند راهنمایی و هدایت صحیح و به موقع در این مورد هستند، بنابراین توصیه می‌شود از روش مشاوره گروهی برای همه دانش‌آموزان استفاده شود و با راهنمودها و راهنمایی‌ها به دانش‌آموزان کمک شود تا به معناجوئی و هدفداری در زندگی برسند.

۵- با توجه به تعارض بین ارزش‌های مدرسه، خانواده و جامعه توصیه می‌شود برای جلوگیری از ایجاد سردرگمی نوجوانان به نقش مشاوره گروهی با ساختار در کاهش سردرگمی نوجوانان و پیشگیری از احساس خلاء و تنها‌یابی آنها توجه بیشتری شود.

منابع

- احمدی، ا. (۱۳۷۷). روانشناسی نوجوانان و جوانان. تهران: انتشارات مشعل و نحسین.
- احمدی، ا. (۱۳۷۳). بررسی بحران وجودی در نمونه‌ای از دانشجویان دانشگاه اصفهان. ارائه شده به دومین کنگره روپیزشکی و روانشناسی بالینی، تهران.
- برونر، ف. (۱۳۷۳). فرهنگ توصیفی روانشناسی. ترجمه م. یاسایی و ف. طاهری. تهران: انتشارات قیام.
- ثنائی، ب. (۱۳۷۴). روان‌درمانی و مشاوره گروهی. تهران: انتشارات چهر.
- جورج، ر. ال. تر. اس. کریستیانی، (۱۳۷۷). روانشناسی مشاوره. ترجمه و. فلاحتی و م. حاجیلو. تهران: انتشارات رشد.
- خلیلی، س. (۱۳۷۷). روانشناسی نوجوانی. تهران: انتشارات یادواره.
- شولتس، د. (۱۳۷۵). روانشناسی کمال. ترجمه گ. خوشدل. چاپ ششم. تهران: انتشارات البرز.
- شفیع‌آبادی، ع. (۱۳۷۳). پویایی گروه و مشاوره گروهی. تهران: انتشارات رشد.
- فرانکل، و. (۱۳۷۱). فریاد ناشنیده برای معنا. ترجمه م. تبریزی و ع. علوی‌نیا. تهران: انتشارات یادآوران.

فرانکل، و. (۱۳۷۴). انسان در جستجوی معنا. ترجمه ن. صالحیان و م. میلانی. تهران: انتشارات درسا.

نوایی نژاد، ش. (۱۳۷۴). راهنمایی و مشاوره گروهی. تهران: انتشارات جهاد دانشگاهی.

Corey, G. (1996). *Theory and practice of group counseling*. 3rd. ed. Pacific Grove, CA: Brooks / Cole.

Deurzen-Smith, E. Van. (1990). Existential therapy In. w. Dryden. Ed. *Individual Therapy Handbook*. A. Buckingham. England: Open University Press.

Gillis, J. And R. Jessor. (1970). *Effect of Brief Psychotherapy on Belief in Internal Control*. Psychotherapy: Research and Practice, No 7. pp: 135-137.

Hobbrard, et. al. (1995). Post traumatic Stress Disorder, *Research and Treatment*. *British Journal of Psychiatry*. No. 11. PP: 30-42.

Henry, R. (1989). *Logotherapy for Former Prisoners International Forum for logotherapy*. Vol. 12(2). PP: 95-96.

May, R. (1991). *Existential Psychotherapy*. New York: Random House.

May, R. And I. Yalm (1989). *Existential Psychotherapy*. In R. J. Corsini and D. Wedding. Eds. *Current Psychortherapies*. 4rd ed. PP: 363-402.

Nam, et. al. (1994). *Predictors of Drug, Alcohol Abuse and Sexual Promiscuity of College Students*. Vol. 5.

Recker, G. T. (1994). *Logotherapy and Logotherapy: Challenges, Opportunities and Some Empirical Findings*. IN=nternational Forum for Logotherapy. Vol. 17(1). PP: 77-55.

Rosenthal, D. I and M. Seligman. (1989). *Abnormal Psychology*. 2nd ed. New York: ww. Norton and Company.

Sharf, R. S. (1996) *Theories of Psychotherapy and Counseling. Concepts and Cases*. New York: Brooks / Cole. Publishing Company.

William, R. M. And B. Somer. (1994). *Toward a Cognitive Model*. London: CIBA Foundation.

آزمون بحران وجودی

لطفاً جملات زیر را با دقت بخوانید و هر یک از جملات چهارگانه در مقوله‌های اول تا چهاردهم را که با شرایط فعلی شما مطابقت دارد علامت بزنید.

۱۰. اول

- (۰) هدف روشنی برای زندگی خود دارم.
- (۱) گاهی نمی‌دانم چرا زندگی می‌کنم.
- (۲) برای زندگی خود هدف مشخصی ندارم.
- (۳) اصلاً زندگی بی‌هدف است.

۱۵. دوم

- (۰) مسئولیتهای زندگی خود را می‌پذیرم.
- (۱) از برخی مسئولیتها فرار می‌کنم.
- (۲) سعی می‌کنم مسئولیتی را پنداشتم.
- (۳) از قبول حتی یک مسئولیت کوچک فرار می‌کنم.

۱۶. سوم

- (۰) به زندگی علاقمند هستم.
- (۱) گاهی نسبت به زندگی علاقه ندارم.
- (۲) چندان میلی به ادامه زندگی ندارم.
- (۳) آنقدر به زندگی بی‌علاقه‌ام که دلم می‌خواست زنده نبودم.

چهارم.

- (۱) به خانواده ام سیار علاقمندم.
- (۲) گاهی نسبت به خانواده خود بی تفاوت می شوم.
- (۳) خانواده ام برای من چندان اهمیتی ندارد.
- (۴) از خانواده ام بیزارم.

پنجم.

- (۱) انسانها را دوست دارم.
- (۲) گاهی از مردم خوش نمی آید.
- (۳) تا حد زیادی علاقه ام را نسبت به مردم از دست داده ام.
- (۴) از مردم قطع امید کرده و به آنها علاقه ای ندارم.

ششم.

- (۱) به آراستگی ظاهری خود اهمیت می دهم.
- (۲) گاهی نسبت به وضع ظاهری خود بی توجه هستم.
- (۳) توجهی به آراستگی و وضع ظاهری خود ندارم.
- (۴) اصولاً رسیدگی به وضع ظاهری را لازم نمی دانم.

هفتم.

- (۱) به خداوند اعتقاد دارم و از او یاری می طلبم.
- (۲) گاهی احساس می کنم که چرا آفریده شده ام.
- (۳) از این که اعتقاد قلبی ندارم تأسف می خورم.
- (۴) اصلًاً آدم بی اعتقادی شده ام.

هشتم.

- (۰) خود را آدم بالارزشی می‌دانم.
- (۱) گاهی خود را تحقیر می‌کنم.
- (۲) خود را از دیگران پایین‌تر می‌دانم.
- (۳) احساس می‌کنم زندگی را باخته‌ام.

نهم.

- (۰) انسان اختیار دارد تا کارهای خودش را انجام دهد.
- (۱) گاهی اختیار کارها در دست انسان نیست.
- (۲) نیمی از زندگی را سرنوشت می‌سازد.
- (۳) انسان هیچ اختیاری از خود ندارد و مجبور است.

دهم.

- (۰) از زمان حال و موقعیت فعلی زندگی خودم راضی هستم.
- (۱) گاهی احساس می‌کنم که فرصت‌های واقعی زندگی از دست رفته است.
- (۲) از زمان حال استفاده نمی‌کنم و اغلب کسل هستم.
- (۳) همیشه با خاطرات گذشته زندگی می‌کنم و از آینده نالمید هستم.

یازدهم.

- (۰) برای آینده بهتر خودم برنامه‌ریزی کرده‌ام.
- (۱) گاهی احساس می‌کنم که دیر یا زود همه چیز تمام می‌شود.
- (۲) از این که فرصت‌هارا از دست داده‌ام تأسف می‌خورم.
- (۳) از آینده می‌ترسم و نسبت به آن بدین هستم.

دوازدهم.

- (۰) اصلاً احساس تنها بی نمی کنم.
- (۱) گاهی احساس تنها بی می کنم.
- (۲) خود را سرگردان و بلا تکلیف می بینم.
- (۳) احساس می کنم آدمی تنها و فراموش شده ام.

سیزدهم.

- (۰) شکست را پل پیروزی می دانم.
- (۱) گاهی تلاش برای پیروزی را بی ارزش می دانم.
- (۲) تحمل اولین شکست برای من خیلی سخت است و مرا به خود مشغول می دارد.
- (۳) قدرت تحمل حتی یک شکست را ندارم.

چهاردهم.

- (۰) با مشکلات و سختیهای زندگی به خوبی رو برو می شوم.
- (۱) گاهی قدرت تحمل خود را از دست می دهم.
- (۲) در برخورد با مشکلات و سختیهای زندگی فکرم آشفته می شود.
- (۳) سختی های زندگی مرا از پای درآورده و شدیداً افسرده شده ام.